

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre vil have en ny regering. Vi vil have fremtiden tilbage, for den har her og nu-regeringen nemlig taget med sin kortsigtede og bagstræberiske politik.

Her og nu-regeringen lovede kortere ventelister, flere penge til hjemmehjælp og færre flygtninge. Men ventelisterne stiger, og ministrene laver meget bekvemt statistikkerne om, så der ikke kan sammenlignes. Der er ikke kommet mere hjemmehjælp til de gamle, pengene er gået til bureaukrati og statsstyring af kommunerne.

I 2002 og 2003 har Danmark modtaget ca. 2 pct. af asylansøgerne til EU, og det har vi gjort siden 1990. Antallet af landflygtige danske statsborgere stiger. EU-borgere i Danmark er bedre stillet end nogle af de danske statsborgere, nemlig dem, der ikke må bo i Danmark med deres familie. Med her og nu-regeringen har vi fået A- og B-statsborgere.

Kl. 10.55

Her og nu-regeringen lovede højere straffe, frit valg og skattestop. Hurra, hvor det går! Kriminaliteten stiger, straffene stiger, køerne til fængslerne stiger, og der er flere dømte uden for end inden for murene.

Vælgerne har fået løfte om, at Danmark kan få et tagselvbord i EU. Udlændingepolitikken skal vi have for os selv som en anden lille ø i De Europæiske Fællesskaber – hvor visionært – og den såkaldte aktivistiske udenrigspolitik er udmøntet i besparelser af dimensioner på ulandsbistand og miljøbistanden. Fra at være oppe på 1,36 pct. af bruttonationalproduktet, da SR-regeringen afleverede nøglerne til VK-regeringen, er vi nu samlet set nede i størrelsesordenen 0,7 pct. af BNP i bedste fald, men det er svært at opgøre tallene på grund af den måde, regeringen giver oplysninger på.

Alligevel fosser pengene ud af statskassen til kortsigtede skattelettelser og et skattestop, der blokerer for en reel reform. Overskuddet i de offentlige kasser falder og falder, og gælden spiller ikke nogen rolle for her og nu-regeringens perspektiv, for den *har* ikke noget perspektiv for fremtiden – eller det er måske kun den selv, der kender det.

Regeringen vil slet ikke tale om fremtiden. Derimod praler den af, at den har sparet borgerne for 24 mia. kr. gennem skattestop og ufinan-

sierede skattelettelser, men nej. Her og nu-regeringen har belastet de kommende generationer med en gæld, der alt andet lige kunne have været 24 mia. kr. lavere med en anden prioritering.

Her og nu-regeringen vender systematisk ryggen til fremtiden. Hvad taler her og nu-regeringen om? Hvad hører vi om? Floskler i et nyt sprog: Borgeren i centrum. Frit valg. Noget for noget. Hvad mener den egentlig? Forbrugeren i centrum? Eller er det snarere vælgeren i centrum?

Sagen er jo, at denne her og nu-regering kun taler om midler, men hvad er det egentlig for et samfund, vi får? Det kan ikke diskuteres, for regeringen fortæller ikke, hvilke egentlige formåls midler skal tjene. Men hvad er det for et samfund, vi får? Det er de små skridts politik, så vælgerne vænnes til forandringer, siger en minister. Hvilke forandringer? Den liberalistiske effektive minimalstat? Eller hvad venter der os?

Demokratiet og folkestyret er sat under pres, ikke bare af globaliseringen men også af her og nu-regeringen, for hvem målet helliger midlet. Vi ser det i den stigende polarisering i samfundet og i den politiske splittelse. Vi skal vænnes til dem og os-samfundet, vi skal vænnes til kosten, og derfor mørklægges fremtiden.

Det Radikale Venstre vil have fremtiden tilbage. Det radikale projekt er demokratiet og demokratiets vilkår både nationalt og internationalt, så det enkelte menneske får muligheder for at skabe sit eget liv inden for fællesskabets rammer. Der er en grundlæggende universel værdi, mennesket har værdi i sig selv, men mennesker er også unikke individuelt og personligt og dermed forskellige fra hinanden, og derfor skal der i alle forhold vises respekt for det enkelte menneskes integritet, værdighed og sårbarhed. Det har de afskyelige scener med irakiske fanger i amerikanske soldaters varetægt ulykkeligtvis mindet os om igen.

Der er kun demokratiet, det vil sige os selv, til at passe på hinanden og håndhæve de afgørende principper, som vi indretter samfundet efter. Derfor er menneskerettigheder vigtige, derfor er principper om ligestilling, ligebehandling, retssikkerhed og beskyttelse af minoriteters rettigheder afgørende for os alle, og derfor er borgerrettigheder helt centrale for demokratiets troværdighed og for en stats troværdighed.

Vi kan diskutere vores personlige værdier og være meget uenige om dem, men dem har vi lov at have for os selv. Men principperne, som vi indretter samfundet efter, afgør, hvilken slags